

[Trafikministeren]

Folketingets debat, om muligt forlænge debatten i folketingssalen, for jeg er naturligvis utrolig glad for at kunne fremsætte et lovforslag – som ser ud til at kunne gennemføres med et meget stort flertal – der sætter så dybe principielle spor for det offentlige-private samarbejde, som der har været lagt op til i ordførertalerne.

Jeg er i øvrigt enig. Jeg tror nok, at vi her får lagt en model for, hvordan dette samarbejde efter regeringspartierne mening bør udvikle sig i de kommende år.

Jeg synes, det er interessant at se, hvorledes Venstre og De Konservative nu rykker til højre og viser sig følgagtige over for Fremskridtspartiets gammelkonservative holdninger: at alting skal være, som det er, og hvis der har været tale om mere eller mindre private monopoler, må vi gøre, hvad vi kan for at opretholde dem. Jeg synes, det er fantastisk, at Venstre og De Konservative rykker så meget til højre i den principielle debat om samarbejdet mellem det offentlige og det private i betragtning af deres tidligere gerninger og gøren og laden i denne sag; man rykker så stærkt til højre, at selv Kresten Philipsen i Sønderjyllands Amt overhovedet ikke kan følge med.

Forhistorien er den, at mens man i firkløverregeringens tid havde den principielle opfattelse, at privatisering er godt uden betingelser, skiftede man politik i de senere år og sagde: Vi skal have et intelligent samarbejde mellem den offentlige og den private sektor, og det instrument, vi skal bruge, er: Hvor kan vi få udført opgaverne bedst og billigst; bedst og billigst var nøgleordene.

Det var også nøgleordene i den forhandling, man tog med amtskommunerne og kommunerne, og i det protokollat, der nu er blevet til virkelighed, hvor man siger: I stedet for en situation, hvor vi mere eller mindre har et offentligt monopol, hvor det er de offentlige vejafdelinger, der udfører opgaven, skal vi nu have konkurrence på området. Vi skal have udført opgaverne bedst og billigst. I stedet for, at vi nu siger, at det offentlige skal løse opgaverne, siger vi, at vi vil have opgaverne i licitation – bedst og billigst skal vinde – og så laver vi en fair handel om, at den offentlige sektors vejafdelinger naturligvis også må byde på opgaven.

Til hr. Svend Erik Hovmand vil jeg sige, at der vel ingen tvivl er om, at det kommer til at

betyde, at de, der er bedst til at klare sig i konkurrencen, vinder opgaverne. Jeg tror, at der nok er noget om den kritik, vi får fra anden side, nemlig kommunale vejafdelingers medarbejdere, der er bekymrede for konkurrencen fra den private sektor. Hvis det er korrekt, hvad alting tyder på, vil der være flere opgaver, der løses af private virksomheder, end det har været tilfældet tidligere, men det vil ske på fair betingelser i forhold til den offentlige sektor. Man kan jo heller ikke vide, om den offentlige sektors vejafdelinger bliver bedre i konkurrencen, for så har de selvfølgelig muligheder for at udvikle sig.

Så til det politiske drilleri.

Industri- og samordningsministeren stiller på et tidspunkt det spørgsmål, om der nu tale om, at man her begrænser konkurrenceelementet. Er der tilstrækkelig gennemskuelighed? Bør vi afvente det udvalg, der sidder under indenrigsministeren og skal undersøge, på hvilke betingelser den offentlige sektor kan deltage i licitation fremover? Svaret er: Hvis vi skal opfylde hr. Ikasts og hr. Henning Dyrmoses protokollat med amterne, skal der være mulighed for, at man kan byde på tværs af amtsgrænserne, og at man kan udbyde vedligeholdelsesopgaver på tværs af vejbestyrelsesgrænserne. Hvis offentlige virksomheder skal have en mulighed for i fair konkurrence at kunne byde på disse opgaver, må de også kunne byde på opgaver i andre kommuner.

Det, industri- og samordningsministeren interesserer sig for, er, om det sker på helt åbne og gennemskuelige betingelser. Svaret er, at det gør det. Det er det samme svar, som Trafikudvalget har fået. Der skal laves erhvervsøkonomiske regnskaber, som skal være 100 pct. gennemskuelige og skal indeholde alle omkostninger, overhead-omkostninger og almindelige omkostninger, i forbindelse med lønningen af vedligeholdelsesopgaverne, og hvis en privat virksomhed er i tvivl om grundlaget herfor, kan man klage til Udliciteringsrådet, og det er ydermere sådan, når man følger de normale spilleregler på området – det er til hr. Ole Donner – at hvis der er grund til at rejse kritik mod en kommunal myndigheds forvaltning af opgaverne, er det naturligvis en tilsynsopgave.

Vi har så gjort det, at vi har sagt, at vi meget gerne vil medvirke til at skærpe konkurrencen, og fru Charlotte Enevoldsen har fuldstændig